

Sygn. akt II Ca 738/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Sądu Okręgowego Andrzej Mikołajewski (spr.)

Sędziowie: Sędzia Sądu Okręgowego Joanna Misztal-Konecka

Sędzia Sądu Rejonowego Agnieszka Maliszewska (del.)

Protokolant: Beata Prokop

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2017 roku w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko A. F.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 10 maja 2017 roku, sygn. akt I C 1191/16

I. oddala apelację;

II. zasądza od Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz A. F. kwotę 135 zł (sto trzydzieści pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Joanna Misztal-Konecka Andrzej Mikołajewski Agnieszka Maliszewska

Sygn. akt II Ca 738/17

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 27 października 2016 roku powód Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego A. F. kwoty 1 166,26 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, tytułem roszczenia o odszkodowanie nabytego do wysokości zapłaconego odszkodowania.

*

Wyrokiem z dnia 10 maja 2017 roku Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim:

I. oddalił powództwo;

II. zasądził od powoda Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz pozwanego A. F. kwotę 270 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 listopada 2013 roku (piątek) w lokalu mieszkalnym numer (...) położonym w R. przy ul. (...), należącym do A. i M. małżonków T., został zalany sufit i ściana w łazience oraz sufit i ściana w pokoju wewnątrz szafy wnękowej pokoju przylegającego do łazienki.

Przyczyną zalania był wyciek w mieszkaniu znajdującym się nad lokalem poszkodowanym, tj. numer (...), który wówczas należał do A. F.. Wyciek ten został spowodowany przez pęknięcie krzywki umieszczonej w ścianie i będącej częścią instalacji idącej do baterii wannowej.

O zalaniu poszkodowana zawiadomiła pozwanego, który po obejrzeniu uszkodzeń i dokonaniu sprawdzenia swojej instalacji, w tym przez hydraulika, stwierdził, że wyciek jest z jego mieszkania. Po skutciu ściany i wymianie krzywki wyciek ustał.

A. T. była wówczas stroną umowy ubezpieczenia z Towarzystwem (...) S. A. w W.. Poszkodowana w dniu 16 listopada 2013 roku zgłosiła telefonicznie szkodę. Wykonała też dokumentację fotograficzną uszkodzeń, którą przesała do ubezpieczyciela. W korespondencji mailowej ubezpieczyciel przesał formularz, który miała wypełnić w części poszkodowana, a w części spółdzielnia mieszkaniowa.

W dniu 18 listopada 2013 roku (poniedziałek) A. T. zgłosiła fakt zalania do spółdzielni mieszkaniowej. Pracownik spółdzielni, na polecenie G. K., udał się do lokalu pozwanego i tam stwierdził pęknięcie krzywki przy baterii wannowej.

W tym też dniu został wypełniony formularz uprzednio przesłany przez ubezpieczyciela. Formularz ten był wypełniany w siedzibie spółdzielni, przy czym nikt ze spółdzielni nie dokonywał oględzin mieszkania poszkodowanej, a pracownik spółdzielni – G. K. w tym zakresie opierał się na relacji A. T. i wcześniejszej rozmowie z hydraulikiem. Następnie, na tym formularzu A. F. w pkt 7. uczynił adnotację, że nie posiada ubezpieczenia, co nastąpiło na wyraźną prośbę ubezpieczyciela skierowaną do poszkodowanej w korespondencji mailowej (zarówno co do treści, jak i co do miejsca adnotacji).

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, ubezpieczyciel ustalił wysokość odszkodowania na kwotę 1 166,26 zł i wypłacił tę kwotę poszkodowanej.

Ubezpieczyciel wzywał pozwanego do uiszczenia kwoty 1 166,26 zł. Pozwany odmówił zapłaty.

Sąd Rejonowy wskazał, na jakiej podstawie ustalił powyższy stan faktyczny, podkreślając, iż nie był on sporny.

Podstawą prawną odpowiedzialności posiadacza lokalu mieszkalnego za wyrządzenie szkody poprzez zalanie lokalu znajdującego się niżej jest art. 415 k.c., a zatem jedną z przesłanek odpowiedzialności jest zawinione działanie lub zaniechanie danej osoby.

Przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego powinien udowodnić powód (art. 6 k.c.).

Sąd Rejonowy uznał za udowodnioną szkodę i związek przyczynowy pomiędzy faktem wyrządzającym szkodę (uszkodzenie krzywki) a zalaniem mieszkania A. T..

Strona powodowa nie wykazała natomiast winy pozwanego, tj. naruszenia przez pozwanego jakiegokolwiek normy prawnej, dobrych obyczajów czy zasad współżycia społecznego.

Odpowiedzialności pozwanego nie można też wywieść z treści formularza, w szczególności jego punktu 7. Pozwany składając takie oświadczenie uczynił jedynie adnotację o braku ubezpieczenia, a miejsce tej adnotacji została wskazane przez A. T., która w ten sposób spełniała prośbę ubezpieczyciela. Z oświadczenia tego nie wynika uznanie swojej odpowiedzialności przez pozwanego.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu Sąd Rejonowy uzasadnił art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., wskazując, że przegrywający sprawę powód powinien zwrócić pozwanemu koszty procesu obejmujące wynagrodzenie pełnomocnika

pozwanego będącego radcą prawnym w stawce wynikającej z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804, ze zm.).

*

Apelację od tego wyroku wniósł powód, zaskarżając wyrok Sądu Rejonowego w całości.

Powód zarzucił zaskarżonemu wyrokowi:

1. naruszenie prawa materialnego przez nieprawidłową wykładnię art. 61 pkt 1 w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo budowlane oraz § 31-32 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 sierpnia 1999 roku w sprawie warunków technicznych użytkowania budynków mieszkalnych i ustalenie, że na pozwanym jako użytkowniku lokalu nr (...) w budynku przy ul. (...) w R. nie spoczywał obowiązek bieżącej kontroli i utrzymania instalacji wodociągowej lokalu w należytych stanie technicznym,
2. naruszenie prawa procesowego poprzez naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. i dokonanie przez Sąd orzekający następujących ustaleń sprzecznych z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego:
  - a) ustalenia, że działaniu podjętemu przez pozwanego nie można przypisać naruszenia dobrych obyczajów ani zasad współżycia społecznego,
  - b) ustalenia, że pęknięta krzywka zabudowana była w ścianie,
  - c) ustalenia, że pozwany czyniąc adnotację w punkcie 7. protokołu szkody zatytułowanym „Odpowiedzialnym za szkodę jest” nie czuł się odpowiedzialny za powstanie szkody a jego wolą było jedynie złożenie oświadczenia o braku objęcia go ochroną ubezpieczeniową.

Powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa w całości i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu według norm prawem przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda nie jest zasadna.

Sąd Rejonowy poczynił w sprawie prawidłowe ustalenia faktyczne i ocenił dowody zgodnie z dyspozycją art. 233 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy przyjmuje te ustalenia za własne.

Odnosząc się do zarzutów powoda w tym zakresie należy stwierdzić, że:

1. w sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wskazał, że przyczyną powstania szkody było pęknięcie krzywki przy baterii wannowej (k. 44), a wcześniej podobnie twierdził w odpowiedziach na wezwanie do zapłaty (k. 51, 54); zeznając doprecyzował, że chodziło o krzywkę będącą w ścianie, a usunięcie usterki wymagało skucia ściany (k. 110, 108v); Sąd Rejonowy nie wykroczył poza granice swobodnej oceny dowodów dając wiarę powodowi co do tej okoliczności, w szczególności nie istnieje dowód przeciwny mający świadczyć o tym, że krzywka była w miejscu łatwo dostępnym i widocznym;
2. z zeznań A. T. wynika, że po zgłoszeniu pozwanemu zalania pozwany zareagował – poszedł sprawdzić do siebie i po jakimś czasie wrócił informując o tym, że coś u niego pękło i przecieka, a także obiecał zakręcić zawory, aby dalej nie ciekło (k. 109); z kolei pozwany zeznał, że hydraulik przyszedł i usunął awarię tego samego dnia, kiedy poszkodowana mu ją zgłosiła (k. 108v); fakt, że plamy na suficie ujawniły się jeszcze następnego dnia, można tłumaczyć wilgocią znajdującą się już w ścianach i nic nie świadczy o tym, aby mimo zgłoszenia pozwanemu szkody i jego zapewnień, nie podjął on niezwłocznych działań mających zapobiec dalszemu przeciekowi;

3. trafnie Sąd Rejonowy zinterpretował okoliczności złożenia i treść oświadczenia pozwanego zawartego w punkcie 7. protokołu szkody tylko jako udzieloną przez niego informację o braku ochrony ubezpieczeniowej; z żadnego stwierdzenia nie wynika, aby pozwany uznawał swoją odpowiedzialność, a nawet gdyby przyjąć, że czuł odpowiedzialność faktyczną za zalanie mieszkania sąsiadki, w sytuacji, gdy w niniejszym procesie kwestionował podstawę prawną swojej odpowiedzialności, powód powinien ją udowodnić (w szczególności winę pozwanego); oświadczenie to nie było elementem ugody i nie można z niego wywieść równoznacznych z ugodą skutków prawnych.

W ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął, że nie ma dowodów świadczących o tym, że przyczyną szkody było zawinione działanie bądź zaniechanie pozwanego. W szczególności Sąd Rejonowy nie naruszył wskazanych w apelacji przepisów Prawa budowlanego i rozporządzenia w sprawie warunków technicznych użytkowania budynków mieszkalnych, gdyż sam fakt pęknięcia krzywki nie jest równoznaczny ze stwierdzeniem, że winę za to zdarzenie ponosi pozwany poprzez nieprawidłowe utrzymanie instalacji wodociągowej. Nie można przyjąć, aby możliwy był okresowy przegląd instalacji zabudowanych zgodnie z właściwymi normami i zasadami sztuki budowlanej w ścianach, wymagający skuwania ścian, nic też nie świadczy o tym, że do awarii doszło z winy pozwanego bądź osób wykonujących tę instalację (np. w następstwie świadomego użycia wadliwego elementu czy jego nieprawidłowego montażu, zignorowania śladów przecieku itp.).

W okolicznościach niniejszej sprawy Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął, że powód nie udowodnił winy pozwanego, a mianowicie naruszenia przez niego reguł wynikających z norm prawnych, dobrych obyczajów czy zasad współżycia społecznego. W konsekwencji nie było podstaw do przypisania pozwanemu odpowiedzialności na podstawie art. 415 k.c. Dodać jedynie należy, że przejście na ubezpieczyciela roszczeń z tytułu wypłaconego odszkodowania ma podstawę prawną w art. 828 § 1 k.c.

Wobec oddalenia apelacji powoda, na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i art. 391 § 1 k.p.c. należało zasądzić od powoda na rzecz pozwanego zwrot kosztów postępowania odwoławczego w postaci wynagrodzenia pełnomocnika – radcy prawnego w stawce minimalnej wynikającej z § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Z tych względów na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.